

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/69/2019
Identifikačné číslo spisu:	8413204324
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8413204324.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloletých 1/ Z. P., narodenú XX. G. XXXX a 2/ R. P., narodeného X. E.Z. XXXX, bývajúcich u matky, zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok, so sídlom v Kežmarku, Dr. Alexandra 61, deti rodičov - matky Z. P., bývajúcej v F., D. X, a otca R. P., bývajúceho v R. V., B. K. XX, zastúpeného JUDr. Vladimírom Servátkom, advokátom so sídlom v Leviciach, Pri Podlužianke 3, o zvýšenie výživného, vedenej na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 6 P 74/2013, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 14. augusta 2018 sp. zn. 20 CoP 7/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Kežmarok rozsudkom z 22. augusta 2017 č. k. 6 P 74/2013-202 I. zmenil rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6 P 165/2007-29 z 27. novembra 2007 v časti výživného tak, že otec je povinný prispievať na výživu mal. Z. P., nar. XX. G. XXXX sumou 70,- eur mesačne a mal. R. P., nar. X. E. XXXX sumou 60,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 1. mája 2013 do 31. augusta 2017, II. dlžné výživné na mal. Z. od 1. mája 2013 do 31. augusta 2017 vo výške 1 040,- eur je otec povinný splácať vo výške 20,- eur mesačne spolu s bežným výživným vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky až do úplného vyrovňania dlžnej sumy pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky, dlžné výživné na mal. R. od 1. mája 2013 do 31. augusta 2017 vo výške 520,- eur je otec povinný splácať vo výške 10,- eur mesačne spolu s bežným výživným vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky až do úplného vyrovňania dlžnej sumy pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky, III. zmenil rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6 P 165/2007-29 z 27. novembra 2007 v časti výživného tak, že otec je povinný prispievať na výživu mal. Z.Y. P., nar. XX. G. XXXX sumou 100,- eur mesačne a mal. R. P., nar. X. E. XXXX sumou 80,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 1. mája 2013 do budúcnosti, IV. žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že došlo k zásadnej zmene pomerov, keďže od poslednej úpravy ubehlo

šesť rokov do podania návrhu, takže náklady na deti samovoľne rástli. Pri stanovení výšky výživného prihliadal na osobné a majetkové pomery oboch rodičov, najmä na pomery otca, ktorý je živnostníkom ako samostatne zárobkovo činná osoba vo firme, v ktorej je aj jediným vlastníkom, má príjem z pracovného pomeru, ktorý vykonával súběžne so živnosťou, je vlastníkom veľkého rodinného domu. Zo spôsobu života, ktorý vedie a ktorého účastné boli čiastočne aj jeho deti počas prázdnin mal za zrejmé, že jeho finančná situácia je dobrá a že je možné vykonať úpravu výživného v zmysle návrhu matky. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku.

2. Krajský súd v Prešove na odvolanie otca rozsudkom zo 14. augusta 2018 sp. zn. 20 CoP 7/2018 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V zmysle § 387 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) sa v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Na zdôraznenie jeho správnosti dodal, že určené výživné zodpovedá oprávneným potrebám oboch maloletých detí i príjmovým schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného otca. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu otec podal dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. Podľa jeho názoru odvolací súd nesprávne a nedostatočne zistil skutočný stav veci, keď neprihliadal na dôkazy predložené dovolateľom, resp. ich nesprávne vyhodnotil a tak je meritórny rozsudok v rozpore s objektívnym stavom. Navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil.

4. Matka sa k podanému dovolaniu nevyjadrila.

5. Kolízny opatrovník maloletých detí k dovolaniu otca uviedol, že návrh matky na zvýšenie výživného považuje za dôvodný, keď zvýšenie nákladov súvisí s prirodzeným rastom maloletých detí. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie zamietol.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie otca maloletých detí treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

7. Podľa § 420 písm. f/ C.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Porušenie práva na spravodlivý (riadny) proces nie je však možné vykladať tak, že by sa dovolateľovi garantoval úspech v konaní, či sa zaručovalo právo na rozhodnutie zodpovedajúce jeho predstavám (I. ÚS 50/04). Okolnosť, že dovolateľ so závermi či názormi odvolacieho súdu nesúhlasí, nemôže sama osebe založiť dôvodnosť dovolania.

9. V danom prípade dovolateľ namieta, že postupom odvolacieho súdu bolo porušené jeho právo na

spravodlivý proces tým, že odvolací súd neprihliadol na dôkazy predložené dovolateľom, resp. ich nesprávne vyhodnotil a tak je meritórny rozsudok v rozpore s objektívnym stavom.

10. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že súdy po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení zistia skutkový stav (resp. v mimosporových konaniach skutočný stav) a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo že boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. (IV. ÚS 252/04). Kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou účastníkov konania, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná (porov. § 185 ods. 1 C.s.p.). Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci súdu korigovať návrhy účastníkov na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. V prípade, že súd odmietne vykonať určitý účastníkom navrhovaný dôkaz, je jeho zákonnou povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo nevykoná ďalšie navrhnuté dôkazy (§ 220 ods. 2 C.s.p.) (I. ÚS 350/08).

11. Konanie odvolacieho súdu v prejednávanej veci však takéto vady nevykazuje. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, ktoré dôkazy odvolací súd vykoná, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, pričom podľa názoru dovolacieho súdu zistené skutkové závery odvolacieho súdu nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý (riadny) proces. Samotná skutočnosť, že dovolateľ sa nestotožňuje so spôsobom vyhodnotenia týchto dôkazov nemôže bez ďalšieho viesť k záveru, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 420 písm. f/ C.s.p., pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia súdu ním navrhnutých dôkazov, prípadne sa dožadovať ním navrhovaného spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 98/97).

12. So zreteľom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľ neopodstatnene namieta, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.).

13. So zreteľom na uvedené dovolací súd k záveru, že dovolanie dovolateľa nie je podľa § 420 písm. e/ a písm. f/ C.s.p. prípustné, preto ho podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako neprípustné odmietol.

14. O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 52 C.m.p. v spojení s § 453 ods. 1 C.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.